

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 17/10
v Luxemburgu 2. marca 2010

Rozsudok vo veci T-16/04
Arcelor SA/Parlament a Rada

Všeobecný súd zamietla žalobu spoločnosti Arcelor, ktorá spochybňuje platnosť smernice o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov

Žaloba o neplatnosť sa odmieta ako neprípustná a návrh na náhradu škody sa zamietla ako nedôvodný

Smernica o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve¹ bola prijatá na podporu znižovania emisií skleníkových plynov, najmä CO₂. Vyplýva z povinností, ktoré prináležia Spoločenstvu v zmysle Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o klimatických zmenách a Kjótskeho protokolu.

V smernici sa stanovuje, že v rámci systému obchodovania s emisnými kvótami musia mať prevádzkovatelia zariadení uvedených v prílohe na emisie skleníkových plynov pridelené kvóty, ktoré im prideliujú členské štáty v súlade s národnými alokačnými plánmi. Ak prevádzkovateľ dokáže znížiť svoje emisie, môže predať prebytočné kvóty iným prevádzkovateľom. Naopak prevádzkovateľ zariadenia, ktorého emisie sú nadmerné, môže kúpiť potrebné kvóty od prevádzkovateľa, ktorý ich má prebytok. V prílohe smernice sú uvedené druhy zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica, najmä určité spaľovacie zariadenia určené na výrobu energie, ako aj výrobu a spracovanie železných kovov, akými sú aj zariadenia na výrobu surového železa alebo ocele.

Arcelor, ktorý sa od svojho splynutia so spoločnosťou Mittal v roku 2006 stal najväčším výrobcom ocele na svete, podal na Všeobecný súd žalobu, v ktorej navrhuje na jednej strane zrušenie niektorých článkov smernice a na druhej strane náhradu škody, ktorá bola spôsobená prijatím smernice. Arcelor tvrdí, že uplatnenie týchto ustanovení na výrobné zariadenia surového železa a ocele porušuje viaceré zásady práva Spoločenstva, najmä právo vlastníť majetok, slobodu vykonávať hospodársku činnosť, zásadu proporcionality, zásadu rovnosti zaobchádzania, slobodu usadiť sa a zásadu právnej istoty.

Všeobecný súd vo svojom dnešnom rozsudku **odmieta žalobu o neplatnosť ako neprípustnú.**

V tejto súvislosti Všeobecný súd pripomína, že právnická osoba, ako je napríklad spoločnosť, môže podať žalobu proti aktom Spoločenstva, ktoré sa jej týkajú priamo a osobne. Konštatuje však, že Arcelor nie je ani osobne, ani priamo dotknutý smernicou. Smernica sa totiž uplatňuje všeobecným a abstraktným spôsobom na všetkých prevádzkovateľov uvedených v prílohe, vrátane prevádzkovateľov z odvetvia výroby surového železa alebo ocele, a nie je spôsobilá odlišovať skutkové a právne okolnosti Arceloru od iných prevádzkovateľov.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).

Nakoniec **Všeobecný súd takisto zamietá návrh na náhradu škody zo strany Arcelor**. V tejto súvislosti sa Všeobecný súd domnieva, že Arcelor nepreukázal, že normotvorca Spoločenstva tým, že prijal smernicu, porušil právo vlastníť majetok, slobodu vykonávať hospodársku činnosť, zásadu proporcionality, zásadu rovnosti zaobchádzania, slobodu usadiť sa alebo zásadu právnej istoty dostatočne závažným spôsobom na to, aby vznikla mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva.

Všeobecný súd osobitne pripomína, že Súdny dvor už konštatoval², že smernica neporušuje zásadu rovnosti zaobchádzania, pretože rozdiel v zaobchádzaní spôsobený vylúčením chemického odvetvia a odvetvia neželezných kovov z pôsobnosti smernice je odôvodnený objektívnymi kritériami.

Okrem toho sa Všeobecný súd domnieva, že skutočnosť, že smernica nezaručuje podnikateľom možnosť previesť pridelené kvóty na iné, rentabilnejšie zariadenie do iného členského štátu, neporušuje zásadu slobody usadiť sa. Smernica ponecháva členským štátom mieru voľnej úvahy, ktorá je dostatočne široká na to, aby im umožnila uplatňovať ju spôsobom, ktorý je v súlade so slobodou usadiť sa. Hoci to, že vnútroštátni normotvorcovia nestanovili možnosť voľného prevodu kvót medzi zariadeniami v rôznych členských štátoch, nie je v súlade so slobodou usadiť sa, za týchto okolností takéto obmedzenie nemožno pripísať smernici iba preto, že táto smernica výslovne nezakazuje takúto prax členských štátov.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Súdu pre verejnú službu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Všeobecný súd do dvoch mesiacov od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ +352 43035499

---

² Rozsudok Súdneho dvora vo veci [C-127/07](#), Arcelor Atlantique a Lorraine (pozri CP [91/08](#)).